

שֶׁל הַמֶּלֶךְ נִמְסְרוּ בְיָדֶיהָ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת שֶׁלִּמְטָה יוֹנְקִים מִמֶּנָּה. אִם זָכוּ יִשְׂרָאֵל לִשְׁמֵר הַתּוֹרָה, אִז נִוְתַנֶּת לָהֶם כָּל טוֹב הָעוֹלָם, וְאִם לֹא, אִז מִיִּסְרֵת אוֹתָם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (ויקרא כו) וַיִּסְרֹתִי אֶתְכֶם אַף אֲנִי. זֶה כְּנִסְתּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְכִשְׁתַּחֲבַר בְּ"אֲנִי" דְל"ת שְׁלֵה, נִקְרָאת אֲדָנִי, וְדָן אֶת הָעוֹלָם. לְכֵן כְּתוּב (דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה. בְּ"זֹאת" נִתְּנָה תּוֹרָה.

בא ראה, תּוֹרָה שֶׁכְּתוּב נִקְרָאת צְדִיק, וּמִנְחַת בְּזֹאת, שֶׁבְרִית זֶה מִנְחַת בּוֹ, שֶׁכְּתוּב אַרְוֹן הַבְּרִית, מִשׁוּם שֶׁמִּנְחַת בּוֹ בְרִית שֶׁהוּא צְדִיק. וְלִכֵּן וְזֹאת הַתּוֹרָה, הַתַּחֲבָר וְא"ו עִם זֹאת, וְאִז - אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה, סֵם הַחַיִּים לְעוֹלָם, שֶׁהָרִי עֵץ הַחַיִּים נִדְּבַק בָּהּ. וְכִשְׁמַעְשֵׁי בְנֵי אָדָם אֵינָם כְּשֵׁרִים, מִסְתַּלַּק וְא"ו מ"זֹאת", וְאִז כְּתוּב (ויקרא יד) זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמִּצְוָע, וְזֶהוּ חָשׁוּב כַּמַּת.

וכתיב (במדבר יט) זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם פִּי יָמוֹת בְּאֵהֶל. הַסְתַּלְקָה ו' מִזֹּאת, וְעוֹשֶׂה הָאֵהֶל הַזֶּה נִקְמֹת. הַיְנוּ מִה שֶׁכְּתוּב (שם) זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה ה'. מִשׁוּם שֶׁלֹּא הַתַּחֲבָרָה ו' עִם ה', גִּרְמוֹ שֶׁטְמָאוּ הַמִּקְדָּשׁ וְגִרְמוּ לָהֶם מִיתָה, שֶׁהָרִי מִי שֶׁמִּפְרִידִם גִּרְם מִיתָה לְנַפְשׁוֹ, עַד שֶׁבָּאָה פָּרָה וְכִפְרָה עַל בְּנֵהּ, וְעוֹשִׂים מִמֶּנָּה הַזָּאָה עַל טְמְאֵי מֵתִים.

זֹאת הַתּוֹרָה, שֶׁלֹּא הַתַּחֲבָר לָהּ וְא"ו עַד שֶׁעָשׂוּ הַזָּאָה לְאוֹתָם כְּלֵי מִדִּין, וְאִחֵר כֵּן (דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם וְגוֹמֵר. חַיִּים נִדְּבָקוּ בָּהּ, (שם ל) וְזֹאת הַבְּרָכָה. בְּרָכָה נִדְּבָקָה בְּ"זֹאת" הַזֶּה. אֲבָל כָּל מְקוֹם שֶׁתִּמְצָא בַתּוֹרָה "זֹאת הַתּוֹרָה" בְּלֵי וְא"ו, זֶה בְּגִלְל חֲטָא.

באורייתא זֹאת הַתּוֹרָה בְּלֵא

דְּבִהָאֵי אַרְוֹן מוֹנַחִין כָּל גְּנִיזִין טְבִין, וְתוֹרָה שֶׁכְּתוּב דְּאֶקְרִי בְרִית בֵּיה מוֹנַחָא. וְכָל מְאֲנִי קָרְבָא דְּמִלְפָא בְיָדֶיהָ אֶתְמַסְרוּ, וְכִלְהוּ עַלְמִין דְּלִתְתָא מִינָהּ יִנְקִין. זָכוּ יִשְׂרָאֵל לְמִיטְר אֲוִרִייתָא כְּדִין יִהְבֵּת לוֹן כָּל טִיבוּ דְעַלְמָא. וְאִי לֹא כְּדִין יִסְרֵת לוֹן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא כ"ו) וַיִּסְרֹתִי אֶתְכֶם אַף אֲנִי, דָּא כְּנִסְתּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְכַד תַּחֲבָר בְּאֲנִי דְל"ת דִּילָהּ אֶקְרִי אֲדָנִי וְדִינָא לְעַלְמָא. בְּגִין כֵּן כְּתִיב (דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה. בְּזֹאת אֶתִּייהִבַת אֲוִרִייתָא.

תא חזי, אֲוִרִייתָא שֶׁכְּתוּב צְדִיק אֶקְרִי, וּמוֹנַח בְּזֹאת דְּהָאֵי בְרִית מְנַחָא בֵּיה, דְּכְתִיב אַרְוֹן הַבְּרִית בְּגִין דְּמוֹנַח בֵּיה בְרִית דְּאִיהוּ צְדִיק בְּגִין כֵּן וְזֹאת הַתּוֹרָה אֶתְחַבְר וְא"ו בְּזֹאת וְכְדִין אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה סֵם חַיִּין לְעַלְמָא. דְּהָא אֵילָנָא דְחַיִּי אֶתְדַבֵּק בָּהּ. וְכַד לֹא מְכַשְׂרִין בְּנֵי נֶשֶׁא עוֹבְדֵיהוּ, אֶסְתַּלַּק וְא"ו מִזֹּאת. וְכְדִין כְּתִיב (ויקרא י"ד) זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמִּצְוָע, וְזֶהוּ חָשׁוּב כַּמַּת.

וכתיב (במדבר י"ט) זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם פִּי יָמוֹת בְּאֵהֶל אֶסְתַּלַּק ו' מִזֹּאת וְעַבִּיד הָאֵי אֵהֶל נוֹקְמִין, הַיְנוּ דְכְּתִיב (שם) זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יי. וְכִגִּין דְּלֹא אֶתְחַבְר ו' בָּהּ, גִּרְמוּ דְסָאִיבוּ מִקְדָּשָׁא וְגִרְמוּ לוֹן מוֹתָא. דְּהָא מָאן דְּאֶפְרִישׁ לוֹן, גִּרְם מוֹתָא לְנַפְשֵׁיהּ, עַד דְּאֶתַת פָּרָה וְכִפְרָה עַל בְּנֵהּ. וְעַבְדִּין מִינָהּ הַזָּאָה עַל טְמְאֵי מֵתִים.

זֹאת הַתּוֹרָה דְּלֹא אֶתְחַבְר בָּהּ וְא"ו עַד דְּעַבְדוּ הַזָּאָה לְאֵינֻן כְּלֵי מִדִּין. וְלִבְתָר (דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם וְגו' חַיִּים אֶתְדַבֵּק בָּהּ. (דברים ל"ג) וְזֹאת הַבְּרָכָה, בְּרָכָה אֶתְדַבֵּק בָּהּ בְּהָאֵי זֹאת. אֲבָל כָּל אֶתְר דְּתַשְׁכַּח

וא"ו, בגין חובה (ויקרא י"ג) זאת תורת נגע צרעת. (ויקרא י"ד) זאת התורה לכל נגע הצרעת (במדבר ה) זאת תורת הקנאות. בגין דסאיבו גרמיהון וסאיבו מקדשא. (ויקרא ו) זאת תורת העולה, לא כתיב ביה וא"ו עד דיעבדו לה שלימו בני אהרן לחברא לזאת בבעלה. (ויקרא ו) וזאת תורת המנחה, לא אתייא על חטא, דהא נדבה היא. או דאתייא עם עולה והא עבדא עולה שלימו. (ויקרא ו) זאת תורת החטאת אתייא על חטא דסאיבו להאי זאת. וזאת תורת האשם בגין דלא עבדו כל כף פגימו, ובגין כף אתייא דכורא ולא נוקבא (ויקרא ז) וזאת תורת זבח השלמים בגין דאתיין לשלמא אתחבר בה וא"ו. (שם) זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת, בגין חטאת דאית בקרא, וחוטא אחד יאבד טובה הרבה. דא אוקימנא בכל אתרא וא"ו מוסיף על ענין ראשון.

וזאת התורה אשר שם וגו' מאי טעמא וא"ו, הא לא אמר זאת בקדמיתא, אמאי כתיב וזאת, בגין סם חיים דאתדבק בה. (דברים ל"ג) וזאת הברכה, בגין ברכה אף על גב דלא כתיב זאת בקדמיתא, או מלה על מה דיייתי. אבל בכולהו מאי טעמא לא כתיב וזאת. בגין דלא אתדבק וא"ו. והאי דכתיב וזאת תורת האשם בגין דכתיב לעיל זאת תורת החטאת, וא"ו מוסיף על ענין ראשון. בגין כף אתייהיבת אורייתא בהאי זאת. ובגין כף פתיב (ויקרא כ"ו) אף אני אעשה זאת, אסלק מינה וא"ו ותעביד בהו נוקמין וכולהו קרבנין אתיין לקרבא להאי זאת לעילא בהאי שלישי. ואנן מקרבין בהאי יומא תרין פרים במוסף, לאוספא ליה תרין

(ויקרא יג) זאת תורת נגע צרעת. (שם) זאת התורה לכל נגע הצרעת. (במדבר ה) זאת תורת הקנאות. משום שטמאו את עצמם וטמאו המקדש. (ויקרא ו) זאת תורת העולה, לא כתוב בו וא"ו, עד שיעשו לה בני אהרן שלמות לחבר את זאת לבעלה. (שם ו) וזאת תורת המנחה - לא בא על חטא, שהרי היא נדבה, או שבאה עם עולה, והעולה הרי עושה שלמות. (שם) זאת תורת החטאת - בא על חטא שטמאו את "זאת".

(ויקרא ז) וזאת תורת האשם - משום שלא עשו כל כף פגם, ולכן באה זכר ולא נקבה. (שם) וזאת תורת זבח השלמים, משום שבאה לשלום, מתחבר עמה וא"ו. (שם) זאת התורה לעלה [למנחה ולחטאת] - בגלל חטאת שיש בפסוק, וחוטא אחד יאבד טובה הרבה, זה פרשנו בכל מקום - וא"ו מוסיף על ענין ראשון.

וזאת התורה אשר שם וגומר, מה הטעם וא"ו, הרי לא אמר זאת בתחלה? למה כתוב וזאת? משום סם החיים שנדבק בה. (דברים לג) וזאת הברכה - בשביל ברכה, אף על גב שלא כתוב זאת בתחלה, או דבר על מה שיבא, אבל בכלם מה הטעם לא כתוב וזאת? משום שלא נדבק וא"ו. וזהו שפתוב (ויקרא ז) וזאת תורת האשם, משום שכתוב למעלה (שם ו) וזאת תורת החטאת, וא"ו מוסיף על ענין ראשון, משום כף נתנה תורה ב"זאת".

ומשום כף פתיב (שם כו) אף אני אעשה זאת, אסלק ממנה וא"ו ותעשה בהם נקמות, וכל הקרבנות באים לקרב את ה"זאת" למעלה בשלישי הזה,

חולקין. איל אחד, לאתחברא ליה חילא דגבור"ה. שבעה אמרין לקבל פולהו דרגין דיחדון בהאי הלולא. שעיר עזים, לכפרא על דסאיבו מקדשא חייבין דלתתא.

בחדש השביעי, (במדבר כ"ט) לקבל דרגא דיצחק דיתחבר ביה פנסת ישראל בתרין פרים. האי דכתיב (בראשית ח') ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר, דאתוספא כנסת ישראל דאיהי שביעית על עשר סמיכא לעשרה. בגין כך פר אחד לאוספא ליה חילא דאימא עלאה למידן עלמא. אבל תרין לא, בגין דלא יכיל עלמא למסבל דינא תקיפא.

איל אחד, גבורה דיליה לישנא דתקיפו, (תהלים כ"א) אילותי לעזרתי חושה. והאי איל תשפח בכולהו מוספין, דמוסיפין חילא דגבורה עליהו. פר משפתא דאית ביה ניקא, ולית ביה דינא כלל. דאתגלייא עתיקא קדישא חידו וטבאן לכולהו עלאין (ס"א עלמין). (במדבר כ"ח) כבשים בני שנה, למיהב חילא לכולהו דרגין. שעיר עזים דלא יתחזי סאיבו במקדשא ביומא דדינא ובהאי יומא אתחבר גבורה עלאה בדינא תפאה דראש חדש למידן עלמא.

תא חזי, גבורה דינא קשיא, פנסת ישראל דינא רפיא. אף חובת היום פר אחד, בגין דיכיל עלמא למסבל. ובגין כך בריש ירחא תרין פרים דהיא כפרה. בעשרה לירחא לקבל דרגא דמשה, במוסף דיליה פר בן בקר אחד, דלא אתוסף ביה דינא כל כך בגין דהוא יומא דכפרה. איל אחד תקיף, לתברא רשיעי עלמא, ובעינן למעבד נייחא לשפכא רגזא. כבשים שבעה, לאוספא

ואנו מקריבים ביום זה שני פרים במוסף, להוסיף לה שני חלקים. איל אחד לחבר לה הפח של גבורה, שבעה כבשים כנגד כל הדרגות שישמחו בהלולא הזו, שעיר עזים לכפר על שטמאו המקדש הרשעים שלמטה.

(במדבר כט) ובחדש השביעי - כנגד דרגת יצחק שיתחבר עם פנסת ישראל בשני פרים. זהו שכתוב (בראשית ח) ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר, שהתוספה פנסת ישראל, שהיא שביעית על עשר סמוכה לעשרה. משום כך פר אחד להוסיף לו כח האמא העליונה לדון את העולם. אבל שנים לא, משום שהעולם לא יכול לסבל את הדין הקשה.

איל אחד - הגבורה שלו, לשון של תקיפות, (תהלים כב) אילותי לעזרתי חושה, והאיל הזה תמצא בכל המוספים, שמוסיפים פח וגבורה עליהם, פרט לשבת שיש בה מנוחה ואין בה דין כלל, שמתגלה העתיק הקדוש שמחה וטובות לכל העליונים (עלמים). (במדבר כח) כבשים בני שנה - לתת פח לכל הדרגות. שעיר עזים - שלא תראה טמאה במקדש ביום הדין, וביום זה מתחברת הגבורה העליונה בדין הפחתון של ראש חדש לדון את העולם. בא ראה, גבורה דין הקשה, כנסת ישראל דין הרפה, אף חובת היום פר אחד כדי שהעולם יוכל לסבל, ולכן בראש חדש שני פרים, שהיא כפרה. בעשרה לחדש כנגד דרגת משה. במוסף שלו פר בן בקר אחד, שלא נוסף בו דין כל כך, היות שאותו יום הוא של כפרה. איל אחד תקיף לשפר את

לְכוּלְהוּ דְרַגִּין. שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד, אֶתוֹסֵף הַכָּא
בְּחֹבֶת הַיּוֹם לְכַפֵּרָא עַל סוּאֶבֶת מְקַדְשָׁא,
בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְלַעִילָא מְכַפֵּר כֻּלָּא.
וְלֹא יִשְׁתָּאֵר סְאִיבוּ בְּעֵלְמָא.

בְּגִין כְּהָ, חַד בְּיוֹמָא, לְכַפֵּרָא קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים
חַד זְמַנָּא בְּשַׁתָּא, בְּגִין דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח כָּל
כְּהָ סְאִיבוּ תַמָּן. וְחַד לְבָרָא, לְמַזְבֵּחַ הַחִיצוֹן,
דְּלֹא יִשְׁתַּפַּח סְאִיבוּ בְּעֵלְמָא. בְּחַמְשָׁה עֶשֶׂר
לִירְחָא לְקַבֵּל דְּרַגָּא דְּאֶהְרֹן דְּאֶחִיד בְּהוּ"ד
וְאֶסְתַּלַּק נְמִי בְּחַס"ד.

וּבְגִין כְּהָ בְּהָאֵי זְמַנָּא אֲפִילוּ עִם כָּל אוֹמִין
דְּעֵלְמָא עֹבְדֵי קֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא טִיבוּ.

בְּגִין דְּאֶתוֹסֵף חַס"ד דְּאֶהְרֹן עִם חַס"ד
דְּאֶבְרָהִם וְאִינוּן מְקַרְבִּין בֵּיהּ בְּשַׁבְעָה יוֹמִין
קְרַבְנִין עֲלוּוֹן, בְּגִין דִּיחֲדוּ כוֹלֵיהּ עֲלְמָא
בְּחֻדְוֹתָא דִּישְׂרָאֵל. שְׁבַעִין פְּרִים לְקַבֵּל
שְׁבַעִין אוֹמִין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת דְּעֵלְמָא,
וּבִיוֹמָא קֹדְמָאָה פְּרִים שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר. לְאַחְזָאָה
דְּלֹאוּ אִינוּן כְּדָאֵי לְאַתְקִימָא בְּעֵלְמָא, אֲלֵא
בְּטִיבוּ דְּקֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְּאִית בֵּיהּ תְּלִיסַר
מְכִילָן דְּרַחֲמֵי.

אַרְבֵּים שָׁנִים לְמַהְוֵי תְּקִיפּוּ לְהֵהוּא דְּרַגָּא
דְּחַס"ד עֲלָאָה עַל חַד תְּרִין מְמַה
דְּמְקַרְבִּין בְּכוּלְהוּ מוֹסְפִין בְּגִין דְּהָאֵי חַגָּא
אִיהוּ לְקַבֵּל דְּרַגָּא דְּאֶהְרֹן דְּאֶחִיד בְּדְרַגָּא
שְׁתִּיתָאֵי. וְאַקְרִי יוֹם שְׁתִּיתָאֵי. יוֹמָא דְּקֹדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא אֲלֵף שָׁנִין. וּבְהֵהוּא יוֹמָא זְמִין
קֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאוֹסְפָא עַל חַד תְּרִין טִיבוּ
לְעַמִּיָּה. הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שְׁמוֹת ט"ו) וְהָיָה בַּיּוֹם
הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יָבִיאוּ, אֲזַ וְהָיָה מִשְׁנֵה
עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם, וּבְכֻלְהוּ דְּרַגִּין
דְּלַעִילָא אֶתוֹסֵף בְּרַכָּאָן.

הַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְצָרִיף
לְעֲשׂוֹת נַחַת לְשִׁכְף הַרְגֹז. כְּבִשִׁים
שְׂבָעָה לְהוֹסִיף לְכָל הַדְּרָגוֹת.
שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד הַתּוֹסֵף כְּאֵן
בְּחֹבֶת הַיּוֹם לְכַפֵּר עַל טְמֵאת
הַמְּקַדֵּשׁ, מִשׁוּם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְמַעַלָּה יִכַּפֵּר עַל הַכֹּל וְלֹא
תִשָּׂאֵר טְמֵאָה בְּעוֹלָם.

מִשׁוּם כִּף אֶחָד בַּיּוֹם, לְכַפֵּר קֹדֶשׁ
הַקְּדוּשִׁים פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, כְּדִי
שְׁלֹא תִמְצָא שֵׁם טְמֵאָה כָּל כְּהָ,
וְאֶחָד בְּחוּץ לְמַזְבֵּחַ הַחִיצוֹן שְׁלֹא
תִמְצָא טְמֵאָה בְּעוֹלָם. בְּחַמְשָׁה
עֶשֶׂר לַחֲדָשׁ כְּנִגְדֵי דְרַגְתֵי אֶהְרֹן
שְׂאֵחוּזֵי בְּהוּד, וְהֵתְעֵלָה גַם
בְּחַסְדֵי.

וְלִכְּן בְּזִמְנָן זֶה אֲפִילוּ עִם כָּל אַמּוֹת
הָעוֹלָם עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
חַסְדֵי, מִשׁוּם שֶׁמִּתוֹסֵף חַסְדֵי שֶׁל
אֶהְרֹן עִם חַסְדֵי שֶׁל אֶבְרָהִם, וְהֵם
מְקַרְבִּים בּוֹ בְּשַׁבְעָה יָמִים
קְרַבְנֵי עוֹלוֹת, כְּדִי שִׁישְׁמְחוּ כָּל
הָעוֹלָם בְּשִׂמְחַת יִשְׂרָאֵל. שְׁבַעִים
פְּרִים כְּנִגְדֵי שְׁבַעִים אַמּוֹת עוֹבְדֵי
כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת הָעוֹלָם, וּבִיּוֹם
הַרְאִשׁוֹן פְּרִים שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר,
לְהִרְאוֹת שְׂאִינָם כְּדָאֵים לְהַתְקִים
בְּעוֹלָם אֲלֵא בְּטוֹבוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שִׁישׁ בּוֹ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵי
מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים.

אַרְבֵּים שָׁנִים, שְׁתֵּהִיָּה תְּקִיפּוֹת
לְאוֹתָהּ דְּרַגָּה שֶׁל חַסְדֵי עֲלוּוֹן עַל
אֶחָד שָׁנִים מְמַה שֶׁמְקַרְבִּים בְּכָל
הַמוֹסְפִים, מִשׁוּם שֶׁחַג זֶה הוּא
כְּנִגְדֵי דְרַגְתֵי אֶהְרֹן, שְׂאֵחוּזֵי בְּדְרַגָּה
שְׁשִׁית. וְנִקְרָא יוֹם הַשְּׁשִׁי. יוֹמוֹ
שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵף
שָׁנִים. וּבְאוֹתוֹ יוֹם עֵתִיד הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהוֹסִיף עַל כָּל אֶחָד
שָׁנִים חַסְדֵי לְעַמּוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
(שְׁמוֹת טו) וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ
אֶת אֲשֶׁר יָבִיאוּ, אֲזַ - וְהָיָה מִשְׁנֵה
עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם, וּבְכָל
הַדְּרָגוֹת שֶׁלְמַעַלָּה נּוֹסְפוֹת בְּרַכּוֹת.